

Η εικόνα της “Παναγίας Σουμελά” Ζωοδόχος Πηγή δύναμης και υγείας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Στις 2 Φεβρουαρίου του 2007 ημέρα της Υπαπαντής, αλλά και έναρξης των χειμερινών εκπτώσεων, βρέθηκα μαζί με την οικογένειά μου και φίλους του στο νέο εμπορικό κέντρο «COSMOS», ανατολικά της Θεσσαλονίκης.

Ύστερα από πολύωρη περιπλάνηση στις καλοστολισμένες βιτρίνες των δεκάδων καταστημάτων που υπήρχαν στους χώρους του, και πριν καταλήξουμε, ξεθεωμένοι από το shopping therapy του μηνός, στον όροφο όπου το γιαπωνέζικο σούσι ανταγωνίζεται το ελληνικό δικάβαλο σουβλάκι και το χοιρινό γύρο, οι μυρωδιές από τα κινέζικα νουντλς μπερδεύονται με αυτές από τις ιταλικές πίτσες και τα γερμανικά Wurst, ενώ μια σειρά από έθνικ εδέσματα, αν μη τι άλλο, σε υποχρεώνουν να περάσεις μπροστά από τις βιτρίνες όπου σερβίρονται. Ο μεσαίος μου γιος, ο Σάκης, μας παρότρυνε να περάσουμε από το «MORITZ», ένα κατάστημα με νεανικά σπορ ρούχα.

Όση ώρα λοιπόν τα νέα παιδιά και η σύζυγός μου δοκίμαζαν όσα από τα ρούχα τους ενδιέφεραν, εγώ βρέθηκα να κάθομαι μόνος μου μπροστά από το ταμείο του καταστήματος.

Στην αρχή και εγώ, έστω και από απόσταση, περιεργάστηκα τα όμορφα σχεδιασμένα, μοντέρνα ρούχα. Όμως ο μόνος συνειρμός που έκανα στο μυαλό μου, ήταν το μικρό περιστατικό που ο αγαπημένος μου φίλος Θάνος Βενιέρης, σχολιάζοντας τα περιττά κιλά μου, μου διηγήθηκε.

Είχε βρεθεί, νομίζω, στη Φλωρεντία ή στο Μιλάνο για δουλειές, και σε ένα διάλειμμα των πολλών υποχρεώσεων και ραντεβού που συνήθως έχει, επισκέφθηκε μαγαζιά υψηλής ραπτικής, μια που είναι συναφή με τις δουλειές του, και βρέθηκε στο ατελιέ του Armani. Αποφασιστικός όπως είναι πάντα, πέρασε από την πολυτελή είσοδο στο εσωτερικό του. Τότε τον πλησίασε ένας λεπτός κύριος, και με εξαιρετικά ευγενικούς τρόπους τον ρώτησε:

-Πως μπορώ να σας φανώ χρήσιμος;

Ο φίλος μου του απάντησε:

-Ξέρετε, ψάχνω κάτι να αγοράσω.

Και ο πωλητής:

-Προφανώς κάτι για δώρο! Υπονοώντας ότι νούμερα για το φίλο μου δεν είχε το κατάστημα.

Έτσι λοιπόν ένιωσα κι εγώ, όσο βρισκόμουν μέσα στο κατάστημα, χαζεύοντας για ώρα τα όμορφα μοντέρνα ρούχα με τις στενές γραμμές!

Το μάτι μου, όμως, κάποια στιγμή έπεσε σε μια εικόνα της Παναγίας Σουμελά η οποία ήταν κρεμασμένη πίσω και πάνω από το κεφάλι της κυρίας που ήταν υπεύθυνη στο κατάστημα.

Αυθόρμητα γύρισα και τη ρώτησα:

-Είναι δικιά σας η εικόνα;

-Ασφαλώς, μου απάντησε, την έχω μαζί μου εδώ και δύο χρόνια.

-Και γιατί, συνέχισα εγώ, ειδικά την εικόνα της Παναγίας Σουμελά;

-Δε γνωρίζω, κύριέ μου, απάντησε, για ποιο λόγο, όμως από την ημέρα που μου

χάρισαν αυτή την Εικόνα της Παναγίας και την κράτησα κοντά μου, άλλαξε η διάθεση της ζωής μου. Νιώθω τη θετική της ενέργεια να περιβάλλει το χώρο όπου κινούμαι. Μέσα από αυτή αντλώ δύναμη και κάνω καλύτερα τη δουλειά μου. Ό,τι και να μου συμβεί στη δουλειά, με βοηθάει να έχω θετική σκέψη. Παρόλο που εργάζομαι δέκα ώρες τη μέρα, όταν η σκέψη μου ταξιδεύει κοντά της, νιώθω ξεκούραστη και ψυχικά ήρεμη. Στη μεσιτεία της προστρέχω όταν θέλω να ζητήσω κάτι για την υγεία των δικών μου ανθρώπων, τα προβλήματα και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζω στην πορεία της ζωής μου... Νιώθω ότι η Παναγία Σουμελά είναι προστάτης και οδηγός μου, που δε θα με εγκαταλείψει ποτέ στις δύσκολες, αλλά και ευχάριστες στιγμές της ζωής μου.

Η συζήτησή μας συνεχίστηκε και επεκτάθηκε και σε άλλα θέματα, μέχρι την ώρα που οι δικοί μου άνθρωποι ολοκλήρωσαν τις αγορές τους.

Εγώ χαιρέτησα την κυρία Σαμαρά Σοφία, την ευχαρίστησα για τα όσα μου εκμυστηρεύτηκε και ανανέωσα ένα ραντεβού μαζί της, για να συνεχίσουμε την συζήτησή μας, μια άλλη φορά.

Πηγή: Μνήμες και μνημεία του Πόντου. Στέφανος Π. Τανιμανίδης. ΣΟΥΜΕΛΑ «Η ΠΡΟΣΦΥΞ ΠΟΝΤΙΑ ΠΑΝΑΓΙΑ». Τόμος β΄. Σελ. 460-462